

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2000/46/EF

af 18. september 2000

om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kreditinstitutter som omhandlet i artikel 1, nr. 1, første afsnit, litra b), i direktiv 2000/12/EF ⁽⁵⁾, har et begrænset virkefelt.
- (2) Det er nødvendigt at tage hensyn til disse institutters særpræg og træffe passende foranstaltninger til samordning og harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed.
- (3) I dette direktiv betragtes elektroniske penge som en elektronisk erstatning for mønter og sedler, som lagres på et elektronisk medium, f.eks. et chipkort eller en computers hukommelse, og som normalt er beregnet til elektronisk betaling af mindre beløb.
- (4) Den valgte fremgangsmåde er egnet til netop at opnå den harmonisering, der kræves for at sikre gensidig anerkendelse af tilladelser til og tilsyn med udstedere af elektroniske penge, hvilket gør det muligt at udstede en fælles tilladelse, som er anerkendt i hele Fællesskabet, og som er udformet til at sikre ihændehaberens tillid, og at lade princippet om »hjemlandstilsyn« finde anvendelse.

⁽¹⁾ EFT C 317 af 15.10.1998, s. 7.

⁽²⁾ EFT C 101 af 12.4.1999, s. 64.

⁽³⁾ EFT C 189 af 6.7.1999, s. 7.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 15.4.1999 (EFT C 219 af 30.7.1999, s. 415), bekræftet den 27.10.1999, Rådets fælles holdning af 29.11.1999 (EFT C 26 af 28.1.2000, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 11.4.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Rådets afgørelse af 16.6.2000.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1). Direktivet er ændret ved direktiv 2000/28/EF (se side 37 i denne EFT).

- (5) Set i den bredere sammenhæng med den elektroniske handels hastige udvikling bør der indføres retsregler, som bidrager til at opnå det fulde potentielle udbytte af elektroniske penge, og som især forhindrer, at den teknologiske innovation vanskeliggøres. Dette direktiv indfører derfor et teknologineutralt retsgrundlag, som harmoniserer tilsynet med udstedere af elektroniske penge i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en sund og forsigtig drift af disse institutter og især deres finansielle integritet.
- (6) I henhold til punkt 5 i bilag I til direktiv 2000/12/EF har kreditinstitutter i forvejen tilladelse til at udstede og administrere betalingsmidler, herunder elektroniske penge, og til at udføre sådanne aktiviteter i hele Fællesskabet, forudsat at de er gensidigt anerkendte, og at de er undergivet den omfattende tilsynsordning, der gælder i henhold til Fællesskabets bankdirektiver.
- (7) Det er berettiget og ønskværdigt, at der for udstedere af elektroniske penge indføres en særlig tilsynsordning, som, selv om den er afpasset efter den tilsynsordning, der gælder for andre kreditinstitutter, især direktiv 2000/12/EF, undtagen dets afsnit V, kapitel 2 og 3, alligevel adskiller sig fra denne ordning, fordi udstedelse af elektroniske penge på grund af deres særlige egenskab som en elektronisk erstatning for sedler og mønter ikke i sig selv udgør indlånsvirksomhed i henhold til artikel 3 i direktiv 2000/12/EF, hvis de modtagne midler omgående veksles til elektroniske penge.
- (8) Modtagelse af midler fra offentligheden til gengæld for elektroniske penge, der medfører indestående på en konto i det udstedende institut, udgør modtagelse af indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales i henhold til direktiv 2000/12/EF.
- (9) Elektroniske penge skal kunne genindløses for at sikre ihændehaberens tillid. At de kan genindløses betyder ikke nødvendigvis, at de midler, der modtages til gengæld for elektroniske penge, betragtes som indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales i henhold til direktiv 2000/12/EF.
- (10) Genindløsning bør altid ske til pariværdi.

(11) Af hensyn til de særlige risici, der er forbundet med udstedelse af elektroniske penge, skal denne tilsynsordning være mere målrettet og vil dermed være enklere end den tilsynsordning, der gælder for kreditinstitutter, især fordi kravene til startkapitalen er mindre, og fordi direktiv 93/6/EØF⁽¹⁾ og afsnit V, kapitel 2, del II og III, i direktiv 2000/12/EF ikke finder anvendelse.

(12) Det er dog nødvendigt at skabe lige konkurrencevilkår mellem udstederne af elektroniske penge og andre kreditinstitutter, der udsteder elektroniske penge, og dermed sikre en loyal konkurrence mellem et større antal institutter til gavn for ihændehaverne. Denne målsætning er opfyldt, fordi ovennævnte forenkling af tilsynsordningen for udstedere af elektroniske penge opvejes af strengere bestemmelser end dem, der gælder for andre kreditinstitutter, idet der bl.a. indføres begrænsninger i den virksomhed, som udstedere af elektroniske penge må udøve, og især i deres investeringer, således at det sikres, at deres finansielle forpligtelser i forbindelse med udestående elektroniske pengebeløb til enhver tid er garanteret af tilstrækkelig likvide aktiver med lav risiko.

(13) Indtil tilsynet med aktiviteter, der udlægges fra kreditinstitutter, er blevet harmoniseret, skal udstedere af elektroniske penge have sund og forsigtig forvaltning og kontrolprocedurer. For at virksomheder, der ikke er underlagt tilsyn, kan udføre driftsmæssige og andre accessoriske funktioner i forbindelse med udstedelse af elektroniske penge, er det vigtigt, at udstederne af elektroniske penge råder over interne strukturer, der står i forhold til de risici af finansiell eller anden art, de udsættes for.

(14) Udstedelse af elektroniske penge kan påvirke det finansielle systems stabilitet og betalingssystemernes smidige funktion. Der bør være et nært samarbejde i forbindelse med vurderingen af elektroniske pengesystemers integritet.

(15) De kompetente myndigheder bør have mulighed for at indføre undtagelser fra nogle eller alle direktivets krav, når det gælder udstedere af elektroniske penge, der kun opererer inden for den respektive medlemsstats område.

(16) Vedtagelse af dette direktiv er den mest hensigtsmæssige måde, hvorpå de ønskede målsætninger kan gennemføres. Direktivet er begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at nå disse mål, og går ikke videre end det, der er behov for i denne forbindelse.

(17) Der bør fastsættes bestemmelser om revision af direktivet på baggrund af udviklingen af markedet og beskyttelsen af ihændehavere af elektroniske penge.

(18) Det Rådgivende Bankudvalg er blevet konsulteret om vedtagelsen af dette direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde, definitioner og aktivitetsbegrænsning

1. Dette direktiv finder anvendelse på udstedere af elektroniske penge.

2. Det finder ikke anvendelse på de institutter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, i direktiv 2000/12/EF.

3. I dette direktiv forstås ved

a) »udsteder af elektroniske penge«: et foretagende og enhver anden juridisk person, der udsteder betalingsmidler i form af elektroniske penge, bortset fra et kreditinstitut som defineret i artikel 1, nr. 1, første afsnit, litra a), i direktiv 2000/12/EF

b) »elektroniske penge«: en pengeværdi som repræsenteret ved et krav på udstederen, der er:

- i) lagret på et elektronisk medium
- ii) udstedt efter modtagelse af midler, der ikke kan beløbe sig til mindre end den udstedte pengeværdi
- iii) anerkendt som betalingsmiddel af andre foretagender end udstederen.

4. Medlemsstaterne forbyder personer eller foretagender, der ikke er kreditinstitutter som defineret i artikel 1, nr. 1, første afsnit, i direktiv 2000/12/EF, at udøve virksomhed i form af udstedelse af elektroniske penge.

5. Elektroniske pengeudstederes virksomhed må, bortset fra udstedelse af elektroniske penge, kun omfatte:

a) levering af nært forbundne tjenester af finansiell eller anden art, f.eks. administration af elektroniske penge gennem udførelse af driftsmæssige og andre accessoriske funktioner i forbindelse med udstedelse af elektroniske penge, samt udstedelse og administration af andre betalingsmidler med udelukkelse af enhver form for ydelse af kredit, og

b) lagring på det elektroniske medium på vegne af andre foretagender eller offentlige institutioner.

Udstedere af elektroniske penge må ikke besidde kapitalandele i andre virksomheder, medmindre disse virksomheder udfører driftsmæssige eller andre accessoriske funktioner i forbindelse med elektroniske penge, der udstedes eller distribueres af den pågældende udsteder.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1). Direktivet er senest ændret ved direktiv 98/33/EF (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 29).

Artikel 2

Anvendelse af bankdirektiverne

1. Medmindre andet er udtrykkeligt anført, gælder for udstedere af elektroniske penge kun henvisningerne til kreditinstitutter i direktiv 91/308/EØF⁽¹⁾ og direktiv 2000/12/EF, undtagen dets afsnit V, kapitel 2.

2. Artikel 5, 11, 13, 19, artikel 20, stk. 7, artikel 51 og 59 i direktiv 2000/12/EF finder ikke anvendelse. Ordninger for gensidig anerkendelse som omhandlet i direktiv 2000/12/EF finder ikke anvendelse på elektroniske pengeudstederes virksomhed bortset fra udstedelse af elektroniske penge.

3. Modtagelse af midler som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), nr. ii), udgør ikke et indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler, jf. artikel 3 i direktiv 2000/12/EF, hvis de modtagne midler øjeblikkeligt veksles til elektroniske penge.

Artikel 3

Genindløselighed

1. Ihændeberen af elektroniske penge kan i gyldighedsperioden anmode udstederen om at få dem indløst til pariværdi i mønter og sedler eller ved overførsel til en konto uden andre omkostninger end dem, der er strengt nødvendige for at gennemføre transaktionen.

2. Kontrakten mellem udsteder og ihændeberer skal klart præcisere betingelserne for genindløsning.

3. Kontrakten kan fastsætte en minimumstærskel for genindløsning. Tærsklen kan ikke være højere end 10 EUR.

Artikel 4

Krav til start- og egenkapital

1. Udstedere af elektroniske penge skal have en startkapital som fastlagt i artikel 34, stk. 2, nr. 1) og 2), i direktiv 2000/12/EF på mindst 1 mio. EUR. Uanset stk. 2 og 3 må deres egenkapital som defineret i direktiv 2000/12/EF ikke være under dette beløb.

2. Udstedere af elektroniske penge skal til enhver tid være i besiddelse af en egenkapital på mindst 2 % af det højeste af følgende beløb: den aktuelle værdi eller de foregående seks måneders gennemsnit af de samlede finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriede elektroniske pengebeløb.

3. Har en udsteder af elektroniske penge endnu ikke været i drift i seks måneder, inklusive den dag, hvor driften påbegyndes, skal den have en egenkapital på mindst 2 % af det højeste af følgende beløb: den aktuelle værdi eller det beløb, der er fastsat som mål for de finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriede elektroniske pengebeløb efter seks

måneder. Det beløb, der er fastsat som mål for udstederens finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriede elektroniske pengebeløb efter seks måneder, skal fremgå af dennes driftsplan med forbehold af ændringer, som de kompetente myndigheder måtte have krævet.

Artikel 5

Investeringsbegrænsninger

1. Udstedere af elektroniske penge investerer et beløb, der mindst svarer til deres finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriede elektroniske pengebeløb, men kun i følgende aktiver:

a) tilstrækkeligt likvide aktiver, som i henhold til artikel 43, stk. 1, litra a), nr. 1, 2, 3 og 4, og artikel 44, stk. 1, i direktiv 2000/12/EF risikovægtes med nul

b) indskud på anfordring i kreditinstitutter i zone A, som defineret i direktiv 2000/12/EF, og

c) gældsinstrumenter

i) som er tilstrækkeligt likvide

ii) som ikke er omfattet af stk. 1, litra a)

iii) som af de kompetente myndigheder anerkendes som fordringer på kvalificerede emittenter som omhandlet i artikel 2, stk. 12, i direktiv 93/6/EØF, og

iv) som ikke udstedes af virksomheder, der har en kvalificeret deltagelse som defineret i artikel 1 i direktiv 2000/12/EF i den pågældende udsteder af elektroniske penge, eller som skal indgå i sådanne virksomheders konsoliderede grupper.

2. De investeringer, der er omhandlet i stk. 1, litra b) og c), må ikke overstige 20 gange den pågældende elektroniske pengeudsteders egenkapital og skal være undergivet begrænsninger, der er mindst lige så strenge som de begrænsninger, der gælder for kreditinstitutter i henhold til afsnit V, kapitel 2, del III, i direktiv 2000/12/EF.

3. For at gardere sig mod markedsrisici i forbindelse med udstedelse af elektroniske penge og de i stk. 1 omhandlede investeringer kan udstedere af elektroniske penge benytte tilstrækkeligt likvide rente- og valutakursrelaterede poster under stregen i form af derivater, der børshandles, dog ikke »over-the-counter«-instrumenter (OTC), hvor de dagligt er genstand for marginkrav, eller valutakurskontrakter med en oprindelig løbetid på 14 kalenderdage eller mindre. Anvendelse af derivater i henhold til første punktum er kun tilladt, hvis det er hensigten helt at fjerne markedsrisiciene, og hvis dette rent faktisk sker i videst muligt omfang.

4. Medlemsstaterne indfører passende begrænsninger i elektroniske pengeudsteders markedsrisici i forbindelse med de i stk. 1 omhandlede investeringer.

5. Ved anvendelsen af stk. 1 vurderes aktiverne til det laveste af følgende beløb: købsprisen eller markedsværdien.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77).

6. Hvis værdien af de i stk. 1 omhandlede aktiver bliver lavere end de finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriede elektroniske pengebeløb, påser de kompetente myndigheder, at den pågældende udsteder af elektroniske penge træffer de nødvendige foranstaltninger for omgående at rette op på dette forhold. Med henblik herpå kan de kompetente myndigheder, men kun midlertidigt, tillade, at udstederens finansielle forpligtelser i forbindelse med udestående elektroniske pengebeløb opfyldes ved hjælp af andre aktiver end de i stk. 1 omhandlede op til et beløb på højst 5 % af disse forpligtelser eller ved hjælp af udstederens samlede egenkapital, dog således at det er det laveste af disse to beløb, der gælder.

Artikel 6

De kompetente myndigheders kontrol med specifikke krav

De kompetente myndigheder sikrer, at det mindst to gange årligt kontrolleres, om artikel 4 og 5 er overholdt; dette gøres enten af de elektroniske pengeudstedere selv, der fremsender de relevante beregninger og andre påkrævede data til de kompetente myndigheder, eller af de kompetente myndigheder ved hjælp af oplysninger fra de elektroniske pengeudstedere.

Artikel 7

Sund og forsigtig drift

Udstedere af elektroniske penge skal have en sund og forsigtig forvaltning, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt fyldestgørende interne kontrolordninger. Disse skal stå i forhold til de risici af finansiell og anden art, som udstederen udsættes for, herunder tekniske og proceduremæssige risici samt de risici, der er forbundet med samarbejdet med enhver virksomhed, som udfører driftsmæssige eller andre accessoriske funktioner i tilknytning til udstederens aktiviteter.

Artikel 8

Undtagelser

1. Medlemsstaterne kan tillade, at deres kompetente myndigheder undlader at anvende nogle af eller alle bestemmelserne i dette direktiv samt direktiv 2000/12/EF på udstedere af elektroniske penge

a) såfremt alle aktiviteter af den i dette direktivs artikel 1, stk. 3, litra a), omhandlede art hos udstederen genererer samlede finansielle forpligtelser i forbindelse med udestående elektroniske pengebeløb, der normalt ikke overstiger 5 mio. EUR og aldrig overstiger 6 mio. EUR, eller

b) såfremt de elektroniske penge, der udstedes af udstederen, kun anerkendes som betalingsmiddel af udstederens eventuelle datterselskaber, der udfører driftsmæssige eller andre accessoriske funktioner i forbindelse med elektroniske penge, der udstedes eller distribueres af udstederen, udstederens eventuelle moderselskab samt dette moderselskabs eventuelle andre datterselskaber, eller

c) såfremt de elektroniske penge, der udstedes af udstederen, kun anerkendes som betalingsmiddel af et begrænset antal foretagender, der klart kan identificeres ved

i) deres beliggenhed på samme lokalitet eller andet begrænset lokalt område, eller

ii) deres tætte finansielle eller forretningsmæssige forbindelse til udstederen, f.eks. en fælles markedsførings- eller distributionsordning.

Det skal i de underliggende aftaler være fastsat, at der maksimalt kan lagres 150 EUR på det elektroniske medium, der stilles til indehaverens rådighed med henblik på effektivering af betalinger.

2. Udstedere af elektroniske penge, der har fået tildelt en undtagelse efter stk. 1, er ikke omfattet af ordningerne for gensidig anerkendelse som omhandlet i direktiv 2000/12/EF.

3. Medlemsstaterne kræver, at alle udstedere af elektroniske penge, der er undtaget fra dette direktiv og direktiv 2000/12/EF, regelmæssigt aflægger rapport om deres aktiviteter, herunder om deres samlede finansielle forpligtelser i forbindelse med elektroniske pengebeløb.

Artikel 9

Overgangsbestemmelser

Udstedere af elektroniske penge, der er omfattet af dette direktiv, og som har påbegyndt driften i henhold til den gældende lovgivning i de medlemsstater, hvor de har hovedsæde, før datoen for ikrafttrædelsen af de bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, eller den i artikel 10, stk. 1, nævnte dato, hvis denne er tidligere, formodes at være tilladte. Medlemsstaterne kræver, at disse udstedere af elektroniske penge fremsender alle relevante oplysninger til de kompetente myndigheder, således at disse senest seks måneder fra datoen for ikrafttrædelsen af de bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, kan vurdere, om udstederne opfylder kravene i dette direktiv, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at sikre, at kravene er opfyldt, eller om tilladelsen skal inddrages. Hvis kravene ikke er opfyldt senest seks måneder fra den i artikel 10, stk. 1, nævnte dato, er udstederen af elektroniske penge ikke omfattet af gensidig anerkendelse efter det tidspunkt.

Artikel 10

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 27. april 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 11

Revision

Senest den 27. april 2005 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv, herunder navnlig om

- foranstaltningerne til beskyttelse af indehaverne af elektroniske penge, herunder det eventuelle behov for at indføre en garantiordning
- kapitalkrav
- undtagelser, og
- det eventuelle behov for et forbud mod betaling af renter i forbindelse med midler modtaget i stedet for elektroniske penge

i givet fald ledsaget af et forslag om revision heraf.

Artikel 12

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 2000.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

H. VÉDRINE

Formand